

Cōplacentia habita in memoria peccati:

dubitare in talibus que spectant ad conscientie puritatem est quandoq; valde proficuum poteris hoc confiteri propter quietudinem mentis et pacem quibus ex pedire non credam.

Cōplacentia habita in memoria peccati. *Ca. xvii.*

Licetū est quā cogitas de iniurijs et preceptis
S et i illa mēoria turbaris intra te cū aliq; mo-
ra: et appetis vindictā fieri sūt factā esse aut do-
les q; nō fuit facta p te aut per aliū sūt imaginaris ali-
qd facere aut aliquē motū tenere aio vindicatio. hec
oia sunt pntēda et alia quecūq; similia si sētis i mente
tua ratioe istius iurie appetitū vindicte. Si aut reme-
morādo mala pterita que fecisti non haberes dolorē
s; poti⁹ delectationē i eis et ppē hāc delectationē fa-
cis morā ibidē nō credo expedi re q; speciares ipsa
peccatā mēorata si alias integre p fess⁹ es. Et si habuisti
aliquā delectationē i mēte sufficit tibi dicere. Mihi
venerūt ad memoriā quedē vindicte vel iurie q; feci
vel quedā peccatā grauiā que cōmissi de qb⁹ nō solū nō
habui dolorē itali cogitatione s; de ipsis cū multa cō-
placentia cogitauī. Et si tibi aliud occurrit in carne
vel in mente propter dictam complacentiam q; tibi
videt aggrauare peccatū ipsū etiā debes pnteri. *Cler/*
bi gra. Si de peccatō luxurie per te facto habuisti mēo-
riā et de hoc habuisti motum carnis et plenitudinē
quia ipsum peccatū nō fecisti pluries vel cum pluribus
Tūc ei sic debes dicere. Et imaginationem quam
habui de quōdā peccatō luxurie habui motū carnis et cō-
placētā i mēte et appetitū illud fecisse multotiens et

Complacentia habita in memoria peccati

cum multis personis Et si nō oportet te indicare cō
fessori te iā fecisse illud pctm nisi forte alias idicasses
eidem ⁊ nisi pro maiori hūilitate ⁊ merito velis ipm
ei similiter explicare. Si autē recordaris te habuisse o
portunitatem faciendi aliqđ peccatū qđ nō fecisti et
ī ipsa recordatione non gaudes te euasisse illud pec
catū nec regratiaris deo. qz custodiuit te ab ipso ⁊ ab
stulit oportunitatē ⁊ volūtātē faciēdi ipsa oia ista sūt
plurē referāda: Videt enī hec magna igratitudo et
pcti cōmissio voluntaria Sed si in p̄dicta recordatio
one peccatorū ⁊ maxime carnalium non posses vita
re cōplacentiam ⁊ motus carnis dū velles eā studio
se recolere ⁊ esset causa te ipsum excusandi ad compō
ctionem ⁊ dolorem. Consulo tibi qz non ea specialit
recolas nec etiam alia peccata que nō potes sine cō
placentia recolere sicut est vindicta facta p̄te vel
per alium de inimico tuo aut damnum vel mors si quē
occi disti. Debes ergo omnia peccata tua si vis con
fiteri generaliter sub duobus scilicet superbia ⁊ dele
ctatione carnis confiteri dicendo si corde meditādo
⁊ ore proferēdo dico meam culpam de superbia quā
habui contra deum ⁊ proximum irascendo inuiden
do alios prouocando mundi gloriam appetendo pro
ximos iudicando dei creaturas contemnendo: me
ipsum bonum reputando ⁊ alios vilificando de dei
operibus ac iudicijs et eius permissionibus murmu
rando bonas eius inspirationes ⁊ omnia eius bene
ficia ne gligendo impetus viciosos sectādo blasphe
mando ⁊ nomen dei in vanum proferendo ⁊ linguā

Complacentia habita in memoria peccati.

tuā cōtra veritatē p̄ mēdacia ⁊ simulationes perduplicitates ⁊ adulationes. per iuramenta et multa alia p̄ba viciosa laxādo ociose ⁊ accidiose viuendo de me nimis cōfidendo ⁊ de fide dubitādo et de oculis dei operibus rationem presumptuose querendo plusq̄ opz sapere de deo ⁊ de proximo et de hoc seculo scire cupiēdo grām dei non humiliter affectā do dona dei occultando temerarie prophetando nō in v̄itate sed in yposcrisi ⁊ falsitate coram deo ⁊ hoībus ambulando. Et multa alia per superbiam mentaliter ⁊ corporaliter exercēdo postq̄ cōfessus est dic in aīo tuo marie qm̄ te vides morti proximum. **S** anima mea egressus tuus appropinquat et p̄pe est terminus tue superbie ⁊ prope est finis delectationis huius mundi ⁊ miserie carnis tue quas delectationibus corporalibus p̄tulisti plus ip̄as amandoq̄ deum plus complacēdo q̄ tibi plus lo borando pro ipsa q̄ q̄ te plus obediēs eius concupiscentiis q̄ diuinis inspirationibus ⁊ cōsiliis scilicet dū cōtempnisti satisfacere sibi in delectationibus gule et luxurie multis ⁊ diuersis modis opere ⁊ voluntate atq̄ satiare eius visum auditum tactū et odoratū q̄tum et qualiter potuisti. **C**onsensisti amore ipsius carnis amittere maximam partem tui temporis superflue dormiendo ⁊ occupando in nimia curā et sollicitudine rem tēporaliū ⁊ corporaliū te exercendo plus propter auaritiam ⁊ delectationē q̄ propter necessitatē. Cōfessus eius pigriciei quam habuit semp̄ ad operandū bonum ⁊ eius sollicitudini quam habuit ad perangendū malum qd̄ potuit i his

Complacencia habita in memoria peccati

fuit vita mea in his expendi tempus meum. Tibi ergo o vanitas mea et superbia mea quo perrexistis delectationes meae carnis. quid mihi attulistis quid mihi reliquistis pro subiectione et obedientia qua vobis tot annis deseruiui pro vobis computaui: vitam eternam. Amisi deum ac acquisiui infernum perdidit gaudia infinita et lucratus sum lamenta eterna priuatus sum societate sanctorum angelorum et merui fieri socius civium infernorum. Considera ergo o anima mea quale te fecit deus quia ad ymaginem et similitudinem suam et modo sic est denigrata peccatis nec aliquam virtutem in te agnoscis. Considera in te ymaginem tetatoyis tui qui te depinxit colore superbie gulae luxurie auaricie vane glorie iudicie et accidie et in gratitudinis et negligencie odij et vindicte tibi insuasit contemptum dei et apposuit amorem seculi te induravit contra primum ad murmurandum iudicandum decipiendum contemnendum detrahendum et alios defectus ponderandum. et tua vicia grauiam non videntium. Non video igitur o anima mea nisi vt proceris ad gemitum fletum planctum tristitiam et lamentum et clames humiliter et feruenter ad dominum. Domine ne in furore tuo. et c. Misere mei deus. et c.

Qualiter cogitationes inhoneste sunt proficere. ca. xviii.

Plerique dubitant si cogitationes inhoneste sinte terius explicande credo quod hoc facere sit puritatis et perfectionis et magni meriti sed non credo esse necessitatis semper nisi quando ex nimia mora facta in cogitatione illa homo sentiret se inclinari ad faciendum et perficiendum cogitatum si haberet oportunitatem quaz vellet aut si pollueretur ex illa vehementi cogitatione